

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 47. Epistolæ Papæ ad S. Bonifacium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæcul. VIII.

A. C. 723.

Othlo lib. I.

c. 23.

Itaque brevi tempore Ecclesiæ repa-
rata, & Monasterium in loco, quem lin-
gua vulgari *Ordorf* appellabant, ædifica-
tum hac occasione. Cum S. Bonifacius,
prædicans & baptizans in Thuringia, in
ripa annis Orlæ tentoria fixisset, qua-
dam nocte in castris subito serenissima
lux conspecta est, apparuitque ei S. Mi-
chael, eundem in proposito confirmans.
Postquam mane in eodem loco Missam
celebrasset, illius loci Dominum roga-
vit, ut sibi eum donaret, quo obtento,
terram prius incultam arare cœpit, ac-
que extruxit Ecclesiam in honorem S. Mi-
chaelis cum Monasterio, in quo Mona-
chi de labore manuum suarum vivebant.

§. XLVII.

Epistola Papæ ad S. Bonifacium.

Inde S. Bonifacius datis ad Gregorium II
Papam Litteris Missionis suæ rationem
reddidit & obstacula enarravit. Papa
respondit, epistola octavo anno Impera-
toris Leonis & Constantini quinto, In-
dictione octava, die quarto Dec. id est
anno 724. data, in qua præter alia dicitur
*Non te terreant hominum mina, nec tri-
mor dejiciat. Deus te tuebitur, in eo so-
lo confide, veritatem enim prædicas. Quo-
spectat ad Episcopum, qui hucusque hanc
Nati*

*Greg. ep. 8.
to. 6. Conc.
p. 1446.*

Nationem erudierat, & modo contendit, aliquam ejusdem populi partem suæ esse Diæcesis, datis ad Carolum Patricium literis eum affectu paterno hortati sumus, ut illum reprimat, & speramus, id etiam certo effecturum.

Sæcul. VIII.
A. C. 724.

Post biennii spatium Gregorius II. alteram Epistolam ad S. Bonifacium dedit, ut responderet ad ejus litteras a Presbytero *Denval* sibi allatas, in quibus de quibusdam Disciplinæ Articulis consulebatur. Hujus Epistolæ Decretalis præcipui Canones sunt sequentes. Prohibere oporteret Matrimonia inter cognatos quamdiu se agnoscunt affinitate propinquos. Sed quia temperantia magis, & præsertim in tam barbara gente, placet, quam districtio censuræ, concedendum est, ut post quartam generationem jungantur.

Greg. ep. 13.
to. 6. Conc.
p. 1448.

c. 1.

c. 2.

Si mulier infirmitate correpta in perpetuum non valuerit debitum viro reddere, ille possit aliam ducere, non tamen subsidia necessaria subtrahat ab infirma. Hæc sententia Papæ in rigore accepta Evangelio & S. Paulo adversaretur, sicut Gratianus notavit; unde hodieque hic Canon tanquam indulgentia singularis Germanis his Neophytis concessa habetur. Tum Papa prosequitur: Infantes a Patre vel Matre sub Regulari Disciplina

32. quæst. 7.
quod pro-
pos.

Epistola Decretalis Gregorii II.

c. 7.

Uu 3 na

Sæcul. VIII.
A. C. 726.

na traditi, postquam pubertatis impleverint annos non egrediantur, & matrimonio copulentur, cum illa oblatione Deo consecrati sint. Si Sacerdos a populo fuerit accusatus, & certi non adsint testes, jurejurando purgare se possit.

c. 3.

Congruum non est in Missarum Solemnis duos vel tres Calices in Altari ponere, sed unicum, cum legamus, Jesum Christum Calicem accepisse. Hinc dispicimus causam, cur secundum Ordinem Romanum mos fuerit consecrandi unicum calicem, etiamsi maxima adesset

c. 5.

Sup. lib.
XXXVI.

§. 19.

c. 6.

c. 10.

c. 12.

Fidelium frequentia. Non licet edere carnes immolatas, etiamsi super eas formetur vivificæ Crucis signum. Leprosis Dominici Corporis participatio tribuatur, sed cum sanis convivia celebrare prohibeantur. *Item, cum Presbyteris & Episcopis, inquit Papa, quorum mores corrupti sunt, & scandalizant, colloqui & mensam communem agere non recuset. plerumque enim contingit, ut quos correctio Disciplina tardos facit ad percipiendam veritatis normam, blanda in conviviis admonitio ad viam justitiæ reducat. Id ipsum autem & in illis Proceribus, qui tibi adjutorium præstant, observare debetis.* Hæc Decretalis data est decimo Calend. Dec. anno decimo imperii Leonis a Deo coronati & Constantini septimo

mo, indictione decima, id est, die vige-Sæcul. VIII.
 simo secundo Nov. anno reparatæ Salutis A. C. 726.
 septingentesimo vigesimo sexto. (*)

§. XLVIII.

*Epistola S. Bonifacii ad Danielem
 Episcopum.*

Sanctus Bonifacius ab Episcopo Daniele *Bonif. ep. 5.*
 Seniore suo propter Episcopos Scandalum dantes & Seductores, qui Prædicationi multum obstabant, data epistola consilium expetiit. *Non nulli, inquit, abstinent a carnibus, quas dedit nobis Deus, atque etiam a pane & reliquis cibis,*
 Uu 4

(*) In Actis Conciliorum Edit. Paris. legitur sequens Adnotatio P. Jacobi Sirmondi S. J. *Hanc Epistolam Gratianus Gregorio III. attribuit, quotiescunque illius Testimonio utitur, ut 2. Quæst. 5. Presbyter &c. Idemque sentire videntur Hincmarus epist. 7. cap. 15. & 18. & Ivo part. 8. cap. 78. cum Gregorio Juniori adscribunt. Hoc enim nomine Gregorium III. intelligere solebant. Sed quo minus huic tribui possit, reclamant in epistolæ subscriptione annus decimus Leonis, & Indictio X. quæ congruunt anno Christi 726. quo anno Pontifex erat Gregorius II. & non Gregorius III. qui ante annum 731. Sedem non obtinuit. Quare Gregorio II. asserenda est.*